

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/129/2022
Identifikačné číslo spisu:	7518203856
Dátum vydania rozhodnutia:	17.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7518203856.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu UDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, vo veci starostlivosti súdu o maloletú U. Z., narodenú 7. septembra 2014, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov matky D.. J. Z., bývajúcej vo J. na X. X, zastúpenej Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 7, a otca M.. D. Z., bývajúceho v U., C. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Lukáš Mojsej s.r.o., so sídlom v Košiciach, Žižkova 2073/19, v mene ktorej koná jej konateľ a advokát JUDr. Lukáš Mojsej, o zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti a o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 9P/197/2018, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 10. septembra 2021 sp. zn. 7CoP/75/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“) 9P/197/2018-536 vyhovel návrhu otca a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil starostlivosť rodičov o maloletú Kristínu a styk otca s maloletou spôsobom uvedeným vo výrokoch I. až IV. tohto uznesenia a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej; výrokom V. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením z 25. júla 2018 č.k. 9P/197/2018-91.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie matky uznesením z 10. septembra 2021 sp. zn. 7CoP/75/2021 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne (§ 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“). Uviedol, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom sa vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a odôvodnenie jeho rozhodnutia spĺňa náležitosti v zmysle § 236 CSP. Mal za to, že otec osvedčil naliehavosť okamžitej ingerencie súdu do pomerov účastníkov a rozhodnutie je v

najlepšom záujme dieťaťa. Námitku zaujatosti vznesenú matkou súd prvej inštancie posúdil z hľadiska obsahu ako týkajúcu sa procesného postupu a rozhodovacej činnosti zákonnej sudkyne, preto na ňu neprihliadol.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie matka (ďalej aj „dovolateľka“) a to s poukazom na dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. e) a f) CSP. Namietala, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, nakoľko už v priebehu konania na súde prvej inštancie vznesla námitku zaujatosti zákonnej sudkyne v zmysle objektívnej stránky sudcovskej predpojatosti, o ktorej do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Zároveň uviedla, že neodkladné opatrenia súdov nižších inštancií trpia vadou vykonateľnosti v časti úpravy letných prázdnin, nakoľko čas starostlivosti otca a matky sa v dňoch 15. júla a 15. augusta prekrýva. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenia súdov oboch inštancií zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Otec maloletého dieťaťa k podanému dovolaniu uviedol, že sa ním matka pravdepodobne snaží konanie predlžovať, nakoľko sa nevie zmieriť s rozhodnutím súdu. Následne sa vyjadril k skutkovým otázkam samotného konania o zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

5. Kolízny opatrovník k podanému dovolaniu uviedol, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach v konaní a navrhuje potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie vo veci zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení CSP pre konanie o dovolaní matky.

8. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

10. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom vecného dovolacieho prieskumu v zmysle § 420 CSP je existencia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré spĺňa podmienky prípustnosti dovolania.

11. V danom prípade bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach z 10. septembra 2021 sp. zn. 7CoP/75/2021 potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení vydané v priebehu konania o návrhu otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti vedeného na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 9P/197/2018 tak, že súd nariadil neodkladné opatrenie (o úprave styku otca s maloletou) do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Okresný súd Košice-okolie rozsudkom z 11. novembra 2020 č. k. 9P/197/2018-381 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2022 sp. zn. 7CoP/74/2021 (okrem iného) upravil styk otca s maloletou; v dôsledku čoho došlo právoplatnosťou uvedeného rozhodnutia (08. apríla 2022) v zmysle § 333 CSP ex

lege k zániku uznesenia Okresného súdu Košice - okolie z 11. januára 2021 č. k. 9P/197/2018-458 v spojení s dovolaním napadnutým potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Košiciach z 10. septembra 2021 sp. zn. 7CoP/75/2021, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletou.

12. Keďže došlo k zániku napadnutého rozhodnutia, neprichádza do úvahy preskúmať v dovolacom konaní zaniknuté (právne už neexistujúce) uznesenie. Dovolanie matky maloletej smerujúce proti takémuto rozhodnutiu krajského súdu sa tak stalo bezpredmetným (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 503/2015, 9 Cdo 262/2020, 2 Cdo 187/2021 a Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 14/2021).

13. S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie matky podané v zmysle § 420 CSP odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

14. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 451 ods. 3 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.